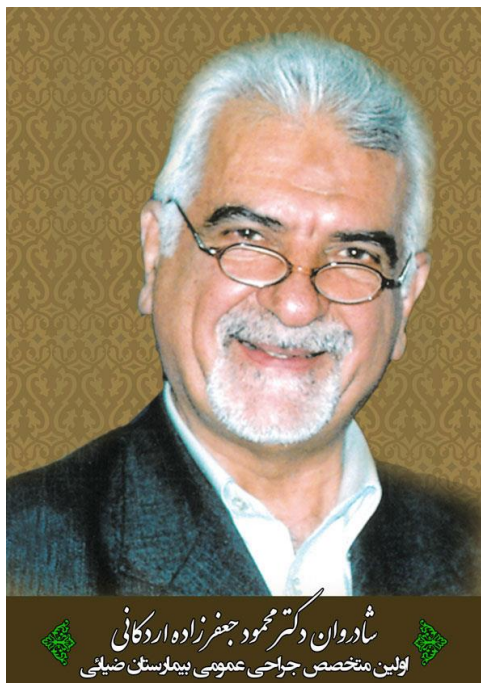

اول شهریورماه مصادف است با روز بزرگداشت ابوعلی سینا که به نام روز پزشک نامگذاری گردیده است. بر آن شدیم تا به همین مناسبت و در ادامه سلسه مطالب معرفی فرهیختگان دانشگاهی به معرفی یکی از پزشکان دیارمان پردازیم که به « اولین پزشک جراح اردکان» ملقب گردیده است:

مرحوم دکتر محمود جعفرزاده اردکانی

مرحوم دکتر جعفرزاده فرزند مرحوم حاج محمد جواد جعفرزاده از شهروندان بنامی است که قلبش همواره به مهر اردکان می تپید. او در سال ۱۳۱۶ در اردکان متولد شد و از شاگردان ممتاز در دوران دبستان و دبیرستان بود. مدرک پزشکی خود را از دانشگاه فردوسی مشهد گرفت و دوران سربازی را در لباس سپاه بهداشت به روستائیان محروم در مناطق ندوشن، مزرعه نو و عقدا خدمت نمود. از دانشگاه اصفهان تخصص جراحی گرفته و برای خدمت به همشهریان خود راهی اردکان گردید تا حاصل دسترنج چندیدن ساله علمی خود را در اختیار مردم خوب شهر قرار دهد. با تجهیز شدن بیمارستان ضیایی اردکان توسط زنده یاد آقا کمال پارسا (محمدپارسا) بخش جراحی آن توسط مرحوم جعفرزاده کلید خورد و او به عنوان اولین پزشک متخصص جراح برای مدت یک سال در این بیمارستان مشغول به کار و ریاست آن را به عهده گرفت (سال ۵۴-۱۳۵۳) و به پاس خدمات ارزشمندش بخش جراحی به نام وی نامگذاری شد. (سال ۱۳۹۱)

او به اردکان و مردم مهربانش علاقه ای خاص داشت و در طول حیات و زندگی خود از هر فرصتی برای خدمت به این مردم شریف بهره می جست. روحانیت را احترام می کرد و با آیت الله شهید صدوقی (ره) و آیت الله حاج سید روح الله خاتمی (ره) رابطه ای صمیمانه و ارادت و محبت ویژه ای داشت. قبل از انقلاب در مشهد مقدس با ارتباط تنگاتنگی که با علماء و مبارزان استان خراسان داشت، مدیریت بخشی از نیروهای انقلابی را بر عهده گرفت و شجاعت وصف ناپذیرش در این میدان، دوستان و همکاران پزشک او را نگران کرده بود. بعد از انقلاب به عنوان یکی از افراد سرشناس و قابل اعتماد در راستای عشق و صف ناپذیری که به مولایش حضرت علی ابن موسی الرضا (ع) داشت به عنوان یکی از اعضای هیأت امنای استان قدس رضوی انتخاب شد و مسئولیت هایی در مراکز بهداشتی درمانی (بیمارستان های مشهد) و سایر عرصه های اقتصادی، خدماتی و خیریه این استان به وی واگذار گردید که از جمله آنها می توان به مدیرعاملی سازمان منطقه ای بهداری استان خراسان رضوی اشاره کرد.

در زمان دفاع مقدس با توجه به مسئولیتی که داشت اعزام پزشکان به مناطق جنگی را مدیریت کرد و خود نیز بارها در این مناطق حضور یافت. با سبک تر شدن بار مسئولیت ها و در ادامه تحصیل، با مدرک فوق تخصص جراحی پلاستیک و زیبایی از دانشگاه علوم پزشکی ایران فارغ التحصیل شد و در بیمارستان های مشهد ادامه خدمت داد. او همواره دعای خیر مردم را بدرقه راه خود داشت و گلی بود در گلدان دلها. انسانی بود وارسته و بی ریا، خوش خلق و شوخ طبع، منظم و دقیق و نکته سنج، مهربان و یتیم نواز، متواضع و مخلص که ظاهری آراسته داشت و باطنی پاک. اهل قرآن بود و ذکر و دعا و به مستحبات اهمیت فراوان می داد. عاشق اهل بیت (علیهم السلام) بود و شیفته مولایش حضرت اباعبدالله الحسین (ع). او چون کبوتری سپید بال مشتاقانه برگنبد و بارگاه مولایش حضرت علی بن موسی الرضا (ع) بال می گشود و برای وصال، گذشت زمان می طلبید تا لحظه موعود فرا رسد و در روز پنج شنبه مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۱ در صحن آزادی حرم مطهر رضوی چون عاشقی دلباخته در جوار رحمت معبود و معشوقش آرام گرفت.

شادی روحش فاتحه مع الصلوات

(با تشکر از آقای جواد مظلومی که ما را در تهیه این نوشتار یاری رساندند.)